

приятелъ всегаса мѣчи; таа сѣнка дѣша была, това рѣкла исѣ загѣвила, а той ѡтишалъ оу градъ, видѣлъ снага мѣртва, исѣ оувѣрилъ, що мѣ рекла дѣшата ѡ оумрѣнїотъ и казалъ на сичките человекы, а тиаса оустрашилъ и востреперилъ, и никои несмѣлъ вече да ѡбори оуста, да хѣли Богоматерь: мыслиле това страшно ѡмщенїе.

Ч У Д О 53.

ѡ хѣлителѣ нѣкоемъ. Егѡже наказà Бѡгъ смѣртію.

Феодоритъ некой Евреинъ, корабленикъ (гемирїа) бѣлъ въ гемїатаси, а сичките дръжина быле Хрїстіане. той ѡишелъ, а ѡставилъ синси оу гемїата, Хрїстіаните ѡправали гемїата многѡ дни: дошелъ праздникъ Богородиченъ, молили Хрїстіаните Еврейскою синъ Иліа. да ги пѣсне, да идатъ оу цѣрква на литѣргїа, а той завїстникъ Бѡжїи. хѣлилъ сватã Богородица сѣкаквѡ. не за многѡсв таа влослѡвна оуста гордїла, като работили сичките, паднало е днѡ дръво ѡ дирѣцыте ѡ высѡкѡ, сичките быле на кѣпиз. дръгого никого недãрило, амї салтъ тогѡва невѣрника, хѣльника Богоматери, падналомъ на главата и на саматамъ хѣлна оуста, истѣкломъ мозака, и падналъ мѣртвавъ, а Хрїстіанете ѡтишле оу цѣрква, и слышале Божественната литѣргїа. и празндвале праздника, и славили Бѡга, томъ слава во вѣки вѣкѡвъ, амїнь.

Ч У Д О 54.

ѡ воскресшей изъ мѣртвѡхъ, да оутаѣнный грѣхъ исповѣда.

Една жена довродѣтелна, така живеала со съз свѡи мѣжъ, каквѡтѡ да е была оумонастырѣ, не ѡставила цѣрковь никои пѣтъ, и давала посиромãси милостївна многѡ, и постїла, и дръгїи добри работы чинїла, амã едїнъ грѣхъ чинїла, и не